Dissabte 2 d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 17,10-13): Mentre baixaven de la muntanya, els deixebles preguntaren a Jesús: «Per què, doncs, els escribes diuen que Elies ha de venir primer?». Ell, responent, els digué: «Elies certament ve i ho restablirà tot (...)».

Jesús, "Llum de llum", esperança de l'home

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatic\à)

Avui respirem un clima d'expectació. La litúrgia convida a l'esperança, tot senyalant a l'horitzó de la història la llum del Salvador que ve. Aquesta llum ja s'ha manifestat en la plenitud dels temps. La nostra esperança no manca de fonament, sinó que recolza en un esdeveniment que se situa en la història i, alhora, la supera: Jesús de Natzaret, a qui san Joan aplica el títol de "llum" (propi de Déu).

L'esperança cristiana està inseparablement unida al coneixement del rostre de Déu, el rostre que Jesús —el Fill unigènit— ens revelà amb la seva encarnació, mort i resurrecció. L'esperança vertadera i segura està fonamentada en la fe en Déu Amor, Pare misericordiós, que "tant estimà el món que li donà el seu Fill unigènit", per tal que els homes puguin tenir vida en abundància.

—L'Advent és temps favorable per a redescobrir una esperança no vaga i il·lusòria, sinó certa i fiable, pel fet d'estar "ancorada" en el Crist, Déu fet home, roca de la nostra salvació.